

SPEJDERNES MAGASIN

Kender du en Dreng,
der ikke er Spejder? — Fortæl ham HVORFOR
du er glad ved at være Spejder.

Giv ham Del i de samme Glæder!

16. Aargang Novbr. 1932 Nummer 12

SPEJDESPORT ER FOR ALLE DRENGE

Spejderhat

(reglementeret
bedste Kvalitet) **5,00**

Af Drengkorpsenes farve-
løse Graa udskiller Spejder-
uniformen sig som værende
langt den fineste. Det er
rigtig en Dragt for en rask
Dreng, og det karakteristiske
for den er Spejderhatten.
Derfor bør enhver Spejder
gaa med denne

**Lembckes
Fritidsudstyr^{A/S}**

Nørreg. 15, K - Byen 4986

Statsanstalten for Livsforsikring

A/s VILH. A. MEILSØE

Farveri og kemisk Tøjrensning.

Fuglebakkevej 111. Telef. Taga 3838.
Jagtvej 19. Telef. Taga 1657.

Spejderne 10 pCt. Rabat.

DRONNINGGAARD MEJERI

Børnemælk - - Jerseymælk
1ste Kls Mejeriprodukter

HOLTE

TLF. 31

De gaar ikke forgæves,

naar De vil købe pæne og
solide Møbler til smaa Priser.

P. Sørensen,

Frederiksberg Allé 23.

Telefon Vester 3121.

NØRREBROS CENTRALTRYKKERI

FORENINGSARBEJDE - KORT
REKLAMER - - - KVERTER
- UGE- & MAANEDSBLADE -
- SKEMATISKE ARBEJDER -

CTR. 3054

„Boulevard-Atelieret“

Sdr. Boulevard 66, St.

Alle moderne udførte
Fotografier
Billigste Priser

Bemærk! 4 smaa Foto-
grafier i forsk. Stillinger
75 Øre

forlang
1 Aar
Garanti
Mærket

**GS Flexo
Urglasset**

Del holder og
forbliver klar

Spejderne bør sikre sig i:

„DEN BORGERLIGE SYGE-HJÆLPEKASSE“

Frit Lægevalg - - Højeste Ydelser - - Laveste Kontingent.
Hovedkontor. Vesterbrogade 65, Tlf. Eva 1151.

Filial: Spejdernes Magasin's Annonceexp., Ingeniør Helmarth, Kalvebod Brygge 2¹¹. Byen 8630.

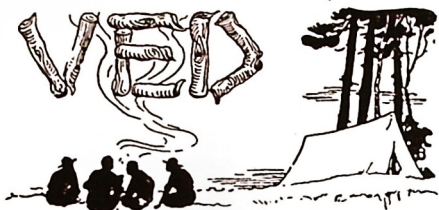
Medlemmer optages indtil 70 Aar u d e n Lægeundersøgelse, uanset Aarsindtægt.
Ring eller skriv efter Prospekt eller Repræsentant.

Spejdernes Magasin

PARADEN FOR PRINSEN AF WALES

Man ser i Forgrunden fra venstre Kronprinsen, Dronningen og Prinsen af Wales. I Baggrunden skimtes Kongen, og de tre Figurer til højre i Billedet er Dr. phil. Ødum (K. F. U. M.), Baron Gyldenkrone og Fabrikant Schæbel.

VED LEIR- RAALET

Terrænbenyttelse.

Enhver Spejder kan læse et Kort og færdes med Sikkerhed overalt i Terrænet, selv i ukendte Egne, naar han blot har sit Kort hos sig og forstaaar at bestemme, hvor Nord er. Han véd, hvordan han skal færdes paa Markerne og i Skovene, bedre end de fleste Folk. Men paa Kortet er der ogsaa angivet Landeveje. Her maa en Spejder ogsaa forstaa at færdes paa den rigtige Maade. Korpset har længe tænkt paa at udgive en Vejledning for Spejdere, og „Forenede Danske Motorejere“ har nu hjulpet Korpset hermed ved at skænke os den Vejledning, som I faar denne Gang med „Spejdernes Magasin“.

Som Spejdere bør I være hjælpsomme overfor andre, og her er en Maade at være det paa hver Dag. Lær Reglerne udenad og vær et Eksempel for andre ved jeres Dygtighed ogsaa paa Færdsselsomraadet.

Otto Andersen,

der er Tropsassistent i 2. Aarhus Trop, har faaet tildelt Korpsets *Sølvmedalje for Livredning*. I Sommer, da han var i Aalborg, laa han og tog Solbad efter Badet og lagde Mærke til, at nogle unge Mennesker trods Advarselsskilte svømmede ud, hvor Vandet var koldt, og hvor der gik en stærk Understrøm. Et af de unge Mennesker fik Krampe, og da Otto saa det, sprang han straks ud og fik i sidste Øjeblik den druknende bjerget i Land. Svømmeren havde været to Gange under Vand og var meget medtaget, men det lykkedes Otto ved længere Tids Oplivningsforsøg at faa ham kaldt til Live igen.

Dygtigt gjort. Otto er bleven belønnet af Carnegies Heltefond og har indskrevet sit Navn i Korpsets Æresrulle. Det er snart mange Spejdere, der paa denne Maade har vist, at de forstaaar vort Motto og véd at handle derefter.

Hvad kommer det mig ved?

Harald Bergstedt har skrevet en god Fortælling, hvis Navn jeg har glemt, men den kunde udmærket godt hedde det, der staar over dette lille Afsnit. Den handler netop om en Mand, som altid siger saadan. Der er mange af den Slags. Otto Andersen hører ikke med til dem.

Der er en særlig Grund til, at jeg kom til at tænke paa den Historie. Alle Flokke og Troppe

hele Landet over er i ivrig Gang med at skaffe nye Ulve og nye Spejdere. Der er allerede kommet en Mængde nye ind i Korpset, men vi har Plads til mange flere.

Det er jer, Ulve og Spejdere, der skal agitere for at faa endnu flere ind. Det er jer selv, det afhænger af. Men sæt I jer hen i Lænestolen (der forøvrigt slet ikke er beregnet til jer) og mumler for jer selv: „Hvad kommer det mig ved,“ saa bliver jeres Flok og Trop ikke større. Det er nemlig ikke paa den Maade, man faar udrettet noget.

Altsaa: en Ulv skaffer en ny Ulv og en Spejder skaffer en ny Spejder ind i Korpset. Og det er dig, der skal gøre det.

Spejdere hilser hinanden

ved at vise Spejdertegnet med højre Haand. Jeg ser ofte Spejdere passere hinanden uden at hilse, og det er forkert. Men ikke alene bør I hilse Ulve og Spejdere af jeres eget Korpset med Spejderhilsenen, men naar I passerer Drengene fra andre Ungdomskorps, bør I ogsaa hilse. Det skulde jo ikke blot være ved officielle Lejligheder, at vi hilste paa hinanden; man er ikke kun Spejder ved enkelte Lejligheder.

Spejder-Jul.

Ja, nu nærmer vi os igen Jul, og derfor ligger Spejdernes eget Julehefte færdigt. Det omtales andet Sted i Bladet, men jeg vil henlede jeres Opmærksomhed paa en meget morsom Artikel om Verdensspejderchefen som Tegner, — han tegner med venstre Haand, og der er en Mængde Tegninger af ham. Og saa følger der et „Spejder-Spil“ med denne Gang; det alene er Prisen værd. De, der vil sikre sig det, maa i Tide bestille det, da der kun er trykt 3000 Eksemplarer, og der er 6000 Spejdere og Ulve.

Korpset gaar fremad.

Læs, hvad der staar paa Side 6 om de foreløbige Resultater af Troppeens Propagandaarbejde. De er udmærkede, men vi skal videre frem. Er din Trop nævnt? Ellers sørg for, at den bliver det!

A stylized, handwritten signature in dark ink, likely belonging to the author or a representative of the organization.

Vejledning i at fremstille et Par indianske Mokkasiner.

(Efter Travle Egern).

Du kan hertil anvende mange forskellige Slags Læder, efter som du bedst kan skaffe det. Det bør være fra 2½ til 3½ mm tykt. Bedst er vel nok det mørkebrune Boxcalf eller det graa, ru Læder, der bruges til saakaldte Spartasko (ikke at forveksle med det graa, blanke „Bjørnelæder“).

Sæt din egen eller — hvis Læderets Størrelse tillader det — din Faders Strømpefod paa et Stykke Papir og tegn saa, idet du holder Blyanten lodret og tæt til Foden, dennes Omrids.

Klip det til og anbring det paa Læderet og træk et Par Linjer som vist paa Fig. 1. Saa skæres Læderet til med en Afstand af 3—4 cm fra disse Linjer.

Vi skal saa have lavet Overlæderet. Formen er den samme som Saalestykket, men Maalene bliver kun ca. Halvdelen af dets Bredde og ca. to Femtedele af Længden. Paa Fig 2 ser du det lille Stykke ved Siden af det store.

De skal nu syes sammen med gul Sadelmagertraad eller dobbelt Kinesertraad, helst

gnet med et Stykke Voks. Det maa i alt Fald være stærk Traad. Samme Side af Læderet vendes opad. Blank Side skal altid være Yderside. Med en god Syl stikker du først Huller til Syningen, og du maa passe nøje paa, at der er *lige mange i begge Stykker*, hvorved Afstanden mellem Hullerne bliver godt det dobbelte paa det store Stykke. Det er bedst at begynde ved Taaspidsen og gaa ud til Siderne. Selve Syningen begynder du derimod i den ene Side og fører Naalen igennem de to til hinanden svarende Huller, tilbage gennem de to næste og saaledes hele Vejen rundt. Derefter gaar du den modsatte Vej tilbage og knytter til sidst de to Traadender

sammen med et Raabaandsknob. — Naar du søger for at trække Traaden godt til, faar Mokkasinen af sig selv sit rynkede Udseende.

Naar det hele er syet godt sammen, trækker du Mokkasinen paa Foden og skærer det eventuelt overflødige Stykke bort. (Bøj Stykket og skær gennem begge Lag paa een Gang). — Se Fig. 3.

Men for at faa Læderet til at slutte tæt til

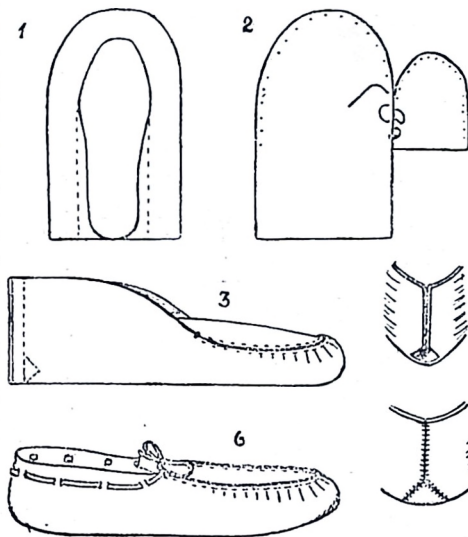
Hælen, maa endvidere laves et trekantet Indsnit som paa Fig. 3. Derved fremkommer en lille Tunge, der bøjes op og syes sammen med de to Sider, hvorefter disse syes sammen helt op. Fig 4 og 5.

For yderligere at holde Mokkasinen fast paa Foden, skæres en Del smaa Indsnit, hvorigennem der trækkes en Lædersnor eller et Snørebaand, der bindes over Vristen. Det sidste Indsnit bør ikke være lodret, men skraat, som det ses paa den færdige Sko, Fig. 6.

Om du synes, kan Mokkasinerne nu pyntes paa Overlæderet

ved Raamaling (med Tusch el. lign.) af Indianer-tegn eller dit Totemmærke, eller de kan dekoreres med Ornamenten i Perlebroderi. Det sidste gøres dog bedst, inden de syes sammen.

Da K. F. U. M.-Spejderne for nogle Aar siden havde deres store Udstilling i København, var der en Tombola med 3000 Par Mokkasiner. Den blev en kæmpemæssig Succes, og Mokkasiner var en Overgang meget moderne — ogsaa blandt Ikke-Spejdere. Hvis en Trop tænker paa at arrangere en Udstilling eller en Fest med Bortlodning eller Tombola, er Mokkasiner en Ting, som absolut vil gøre Lykke. — Men det er ogsaa morsomt selv at have et Par gode Mokkasiner.

KORPSET gaar fremad!

Der er nu Fart i Propagandaen i alle Dele af Landet og Resultaterne strømmer ind. Vi skal mange Aar tilbage i Tiden for at finde en lignende Grøde i Korpset, som den, der nu er en Kendsgerning. Forlægger vi, som vi er begyndt, varer det ikke længe, før DET DANSKE SPEJDERKORPS har faaet hvervet de **6000 nye Spejdere**

FORELØBIGE RESULTATER

Nørrejdyske Division melder om stor talmæssig Fremgang. Der er oprettet nye Troppe i Hjørring, Dybvad, Brønderslev, Aalborg, Hobro og Holstebro. — Divisionen har nu 24 Troppe og 6 Flokke, og den arbejder med stor Energi. Antagelig bliver det Nørrejdyske, som først fordobler sit Medlemsantal.

Den nystartede Kong Hans' Trop er i Løbet af en Maaned vokset fra 9 til 25 Spejdere.

Der er oprettet en ny Trop i Brædstrup, og under Dannelse er en Trop i Skanderborg og en i Stenderup. Nye Ulveflokke er startet i Horsens og Brædstrup.

Der er startet en Ulveflok i Helsingør.

Frederiksværk Trop og Flok har gennemført en udmærket Propaganda. Den indlededes med en morsom Gættekonkurrence. 16 Ulveunger blev sluppet løs i Byens Udkanter med hver et Bogstav paa Ryggen. De løb alle ind mod Byens Centrum, forfulgt af nysgerrige, der ivrigt noterede Bogstaverne op. Det gjaldt nemlig om at sætte dem rigtigt sammen, saa der fremkom et Fyndord: „Vi skal videre frem!“ En morsom Idé, der morede baade Drengene og Deltagerne. Iøvrigt arrangerede Frederiksværk en Lejr med Opvisninger og Lege for Drengene, der endnu ikke var Spejdere (mange blev det!). Der var Lejrbaal og Fakkeltog, og Dagen efter en stor Agitationsfest paa Hotel „Arresø“.

Valby Spejderne har afholdt en stor Propagandafest i det stedlige Biografteater, hvortil 800 Drengene var inviteret. Den var yderst vellykket. Divisionschefen holdt en flammende Tale om Spejderlivet, der blev vist Spejderfilm og Lysbilleder, og Troppen gav en lille Opvisning, som illustrerede Spejderfærdighederne. Nogle Dage senere var alle de særligt interesserede Drengene inviteret ud paa Tropsgrunden. Resultat: Troppens Medlemsantal er blevet fordoblet, og 2. Valby Trop er blevet dannet.

Københavns Divisionen har faaet 12 nye Førere, Gentofte Kommunes Division har faaet 3 og Frederiksborg Amts Division har faaet 3 nye Førere. Kongeaa Divisionen har faaet 8 nye Førere.

Jens Bangs Trop, der sidste Efteraar talte 34 Spejdere, tæller nu over 80. Troppen har dannet et fortræffeligt Signalthornsorkester (7 Horn og

3 Trommer). Troppen stiller altid paa Byens Torv og marcherer med Orkesteret i Spidsen ud til Øvelsestrænet. En udmærket Propaganda! Det er iøvrigt lykkedes Spejderne i Aalborg at gøre Pressen meget interesseret, hvad der har gavnet Spejderbevægelsen i høj Grad.

Fyns Divisionen har nedsat særlige Propagandaudvalg i Svendborg og Faaborg, hvor der forberedes en større Propaganda.

Vestsjællands Division har afholdt et vellykket Sjællandsløb. Nye Troppe er under Dannelse i Høng og Ruds Vedby.

Nye Troppe er under Dannelse i Karise og Bjeverskov. En ny Flok er ved at blive dannet i Præstø.

Nye Troppe er ved at blive dannet i Tarm, Hornsyld og Ringkøbing.

Under 1. Københavns Division er startet en ny Trop, Rolf Troppen.

Hertug Knuds Divisionen har forøget sit Medlemsantal foreløbig med 10 pCt.

En ny Trop er startet i Rødby, og en Trop er under Dannelse i Saxkøbing.

Graasten Trop har gennemført en udmærket Spejderuge og har fordoblet sit Medlemsantal. Der er startet en ny Ulveflok med 25 Ulve.

Nye Troppe er under Dannelse i Snekkersten og Helsingør.

1. Aakirkeby Trop har opløst en Patrulje og ladet hver af Drengene danne en ny Patrulje. Troppens Medlemsantal er blevet fordoblet. Der er dannet en Roverafdeling.

Propaganda-Pjecerne til Forældre er nu udkommet samtidig med Gade-Plakaterne. Begge Dele er udmærket Agitationsmateriale. Faas paa Korpskontoret (10 Øre pr. Stk.). Nu gælder det blot om at bruge dem!

Det er mere end glædeligt at se, hvorledes den store Opgave har faaet alle Korpsets Spejdere og Førere til at „løfte i Flok“. Vi er allerede kommet videre frem, — men ikke nok! Vi fortsætter, til Maalet er naaet: 12,000 Spejdere i Det Danske Spejderkorps!

T A G E C A R S T E N S E N

JAMBOREEN 1933

Hvordan udtales Gödöllő? Ganske som det skrives med lige meget Tryk paa alle 3 Stavelser. — Ungarerne fortæller, at Stedet har en meget interessant Historie.

Grev Anthony Grassekovich, der var en stor Mand under Kejserinde Maria Theresia (Dronning Marie Antoinettes Moder), levede her og byggede flere af de pragtfulde Bygninger, som endnu i Dag pryder Byen.

Det fortælles, at Maria Theresia en Gang i 1751 besøgte Greven i Gödöllő, hvor han red hende i Møde i Spidsen for 500 Kavallerer. Den næste Dag, en straalende varm Julidag, arrangerede han en Slædetur for Kejserinden, — idet Vejene var blevet dækket med et tykt Lag Salt.

[Støttet i Gödöllő, hvorfra Jamboreen skal ledes. Iøvrigt er det Regentens Sommer-Residens.

givet Tilsagn om, at Festsalen og Skolen bliver stillet til Disposition for Spejderchefskonferencen. Ogsaa det internationale Bureau vil faa sine Kontorer i Klosteret.

De, der har deltaget i tidligere Jamboreer, husker sikkert de flotte „Fjer“-Duske, som alle ungarske Spejdere bærer i Hatten. Disse er imidlertid ikke Fjer men en Slags Græs, som vokser i større Mængder paa Stepperne. Vi vil faa Lejlighed til selv at plukke det, saa vi altsaa ikke behøver at bytte os til det, — som vi tidligere har gjort det.

Der laves en særlig Lejr for blinde og døvstumme Spejdere.

Der bliver en særlig Radiostation for Lejren, hvorigennem alle Meddelelser udsendes, og hvorfra der bliver Musik- og andre Udsendelser.

„Smil, Sang og ranke Rygge“ skal være det, der præger de danske Spejdere i Jamboreen. Det samme sagde vi i 1929, — men det kneb lidt, i alt Fald med de ranke Rygge. De, der haaber paa at komme med, maa derfor allerede nu gøre sig klart, at det vil blive stillet som en Fordring, at Deltagerne har en rank og god Holdning. Begynd hellere nu at „træne“.

Smil, Sang og ranke Rygge skulde iøvrigt være det, der altid kendetegner en Spejder.

Tage Carstensen.

Spejdere over 80 Aar og under 14 Aar kan ikke deltage i Jamboreen. Kvindelige Ulvefødere kan heller ikke deltage, men det bliver ordnet saaledes, at de kan bo i Budapest og let kan komme ud til Lejren. Der bliver stadig Ekstratog, saaledes at ogsaa Lejrens Deltagere vil kunne komme til Hovedstaden, der er en af de skønneste Byer i Europa. For Resten bliver der mange Udflugter, foruden de tidligere omtalte en Tur til Ungarns — og Central-Europas — største Sø, Balaton Søen. Endvidere vil man faa Lejlighed til at overvære nogle store National-Fester i Mozökövös.

Ungarerne har atter skrevet til os, at de lægger Hovedvægten paa, at de enkelte Lejre bliver saa spejdermæssigt indrettet som muligt. Vi maa altsaa prøve at overgaa os selv m. H. t. Lejrarbejder. Hvis der er nogen, som har gode Idéer, vilde det være morsomt at faa dem omtalt — med Tegninger eller Fotografier — her i Bladet.

I Gödöllő ligger der et mægtigt — og meget smukt — Premonstratenser Kloster. Abbeden har

ST JAMES'S PALACE, S.W.

TO THE BOY SCOUTS OF DENMARK.

It gave me the greatest pleasure during my visit to Copenhagen to be welcomed by such a large gathering of Boy Scouts.

As Chief Scout for Wales, I am delighted to see how strong the movement is in Denmark, and I wish you all good camping.

Edward

Prinsen som Spejder.

Gennem den britiske Minister i København har Korpset modtaget ovenstaaende Hilsen fra Prinsen af Wales.

FYENS-LØBET

Fyns Division afholdt nylig sit aarlige Fyns Løb. Vi stillede Lørdag Aften 6 Mand ved Nordskov, en Herregaard umiddelbart Nord for Ringe, hvor vi blev modtaget af Dommerne, d'Hrr. Sv. og C. C. Kinch, K. Knudsen og Steen Larsen. Her fik vi en Rugbrøds-klemme (meget tør) og et Par Spørgsmaal at bygge paa. Spørgsmaalene lød: „Hvorfor er du Spejder?“ og „Hvilken Kritik fremsætter dine Kammerater, der ikke er Spejdere?“

Da disse to Spørgsmaal var besvarede, fik vi en ny Opgave. I Løbet af 2 Timer skulde vi bygge en Hytte; det var buldermørkt, men vi naaede det dog, hvorefter vi blev beordrede i „Seng“.

Kl. 6½ blev vi vækkede af C. C. Kinch's blide Røst; det er en Røst, der faar selv den bedste Syvsover til at fare op i sandt Raseri. Naa, vi maatte nu slet ikke gaa ud, før vi blev hentede.

Det skete Kl. 7, og Holdet maatte saa vise, hvad de kunde af Morgengymnastik. Jeg kan forsikre, at det var ikke stilrent altsammen. — Efter at have faaet Proviant, Te og Cornflakes, fik vi 1 Tændstik, med hvilken vi skulde faa Ild til vor Te. Det lykkedes de fleste Steder. Der var et af Holdene, der brugte 7. — Vi afleverede saa vor Hytteplads i ren Tilstand og blev sendt ud paa selve Løbet.

Vi startede først med „Heden“ som Maal, hvor vi lige uden for mødte „Muldvarpen“. Ja, „Muldvarpen“ var en gammel Renault Vogn, Model 1902, der benyttedes af et Par Kontrollanter; de var startet et Par Dage før os for at være der rettidig. Her havde vi Afstands- og Højdebedømmelse, og det var nogle skrappe Afstande, vi skulde bedømme. Naa, vi klarede den jo og startede med Salling som Maal.

Paa Vejen mødte vi en Mand, der stirrede melankolsk paa sit Forhjul, der var punkteret. Vores Fører standsede straks og tilbød at lappe Cyklen; det gjorde vi og startede paany, stolte over at vi ikke var kørt forbi og paa den Maade var gaaet i en Fælde, Dommerne havde lagt. Efter Løbet blev det opklaret, at Manden intet havde haft med det at gøre.

I Salling fik vi Taalmodighedsprøve. Vi skulde klippe 5 m Bændel igennem paa langs med en lille, sløv Saks. Vi maatte ikke sige noget eller komme med utaalmelige Udbrud, ligesom vi ikke maatte klippe Bændlet over. Da vi havde spaltet det, blev vi bundet sammen og skulde nu køre 3 km sammenbundet med et ganske tyndt Bændel. Saa snart det sprang, skulde det bindes sammen. Da vi ankom til Gjelskov, blev Knuderne talt; vi havde ingen.

Her skulde vi i Naturen finde Ting, hvis Forbogstaver dannede Ordet „SPEJDESPORT“, og den samme Ting maatte ikke benyttes to Gange.

Vi havde lidt Mas med at finde P'et, indtil Holger stak Haanden ned i en Mudderpøl og grinende raabte „PLØRE“. — Naa, vi masede saa

videre, indtil vi kom til Odense Aa. Her skulde vi have bygget Bro, men Divisionens Leverandør havde svigtet med Materiale, saa vi maatte lave Flaader i Stedet for. Det er lige skrap nok at forere en Aa paa en Flaade med Cykel og Oppakning.

Over kom vi dog og skulde saa finde Herregaarden Sandholt. Det lykkedes, og her fik vi en slem Signalløbsopgave med en Masse svære Ord.

Vi masede nu videre til Arreskov, hvor en Mand laa og pjaskede i Soen, Redningsrebret frem og ud med det. Naa, vi har en Mand, „Nis“, der er særlig god til at kaste med Reb, og det laa over Manden, som det skulde.

Vi havde efterhaanden fareet en stor Del af Sydfyn rundt og havde kun tilbage at køre til Korinth, og det var bare et lille Stykke, det syntes vi, men ca. 500 m fra Maalet kom „Nussen“ listende som en anden Indianer og raabte Holdt, hvorefter han bandt en Sæk om Benene paa hver af os. Vi skulde nu hoppe ind til Maalet med Cykel og Oppakning; det var dog ikke noget, der talte til Løbet, men var kun Underholdning for de mange Forældre, der var kommet fra hele Fyn for at se paa det.

Men vi var ikke færdige endnu. Da vi meldte os til Dommerne, sagde de: „Støvlerne af!“ Men det var ikke muligt at finde nogle Huller paa

(Fortættets Side 23)

Det sejrende Hold.

Oldtidens danske Skibstyper

Kaptajn Jens Kusk Jensen, der er nautisk Konsulent for Søfartsmusæet paa Kronborg, har til et tysk videnskabeligt Tidsskrift skrevet en meget interessant Afhandling om Oldtidens nordiske Skibstyper og deres Udvikling. Paa Grundlag af denne Afhandling fortæller Red. Niels Grunnet nedenfor om de Fartøjer, som vore gamle Forfædre benyttede til deres Langfarter over Havene.

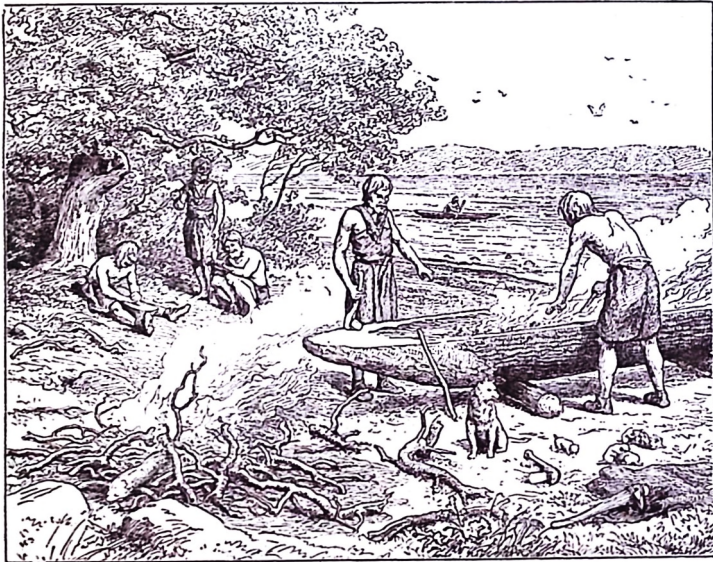
Naar Sejlsportsmænd i vore Dage for Sensationens og Berømmelsens Skyld vover sig ud paa Atlanterhavsfærd i Smaabaade, eller naar en Kajakroer begiver sig af Sted med Kurs mod England, tages det for Galskab. Slig Færd stilles i Klasse med Tøndesejls gennem Niagarafaldet. Men hvad med vore Forfædre, hvor veludrustede var de mon til de Togter, de foretog for Aartusinder siden? Grønlandernes Konebaade og Sydhavsoernes Sprinkelværk til Kanoer er veludstyrede og veludviklede Søbefordringsmaskiner i

Sammenligning med, hvad vore nordiske Forfædre drog til fremmede Lande i.

De udhulede Træstammer har vel nok været de første Fartøjer, Menneskene gjorde sig. Stort yngre er de vidjeflettede Baade dog næppe. De er udviklede fra sammenbundne Træflaader eller Kurvefletninger, betrukket med Skind, i hvilke Menneskene her i Norden ret hurtigt vovede sig uden for Fjorde og Vige og gik paa Langfart.

Fra dette Trin paa Skibsbygningskunstens Omraade har vi endnu den Dag i Dag bevaret forskellige Udtryk, saaledes: „Forhudning“, som altsaa har holdt sig i Sproget gennem Aartusinder. „Yderhud“ for Skibets Yderbeklædning, „Kobberforhudet“ om et Skib, der er beslaaet med Kobberplader under Vandet. „Ishud“ er vore Grønlandsskibe forsynet med, et tykt Lag Egeplanker, der skal tage af mod Isen i Polarhavene. Eller „Baand“, svære Jernkæder, der ved Stævnen forbinder Skibets Sider. Alle disse Betegnelser fortæller om en Tid, hvor Benævnelserne var saa naturlige og kendte, at de uden videre blev overført paa det Træ og Jern, der erstattede det gamle, Baand, Skind, Hud o. s. v.

Disse Fartøjer, der var betrukket med Hud over et Skelet af Vidjer, blev efterhaanden saa store og tunge, at de ikke kunde bæres paa Land, men maatte slæbes op eller sættes paa Ruller. De behøvede derfor en Beskyttelse for Bunden i Form af en Slædekøl, og denne findes i mange Former, lige fra en Slædekøl tæt op til Skibets Bund og til en Slædekøl, anbragt paa høje Støtter, der dog næppe lod Kølen rage mere end højest en Meter neden for Skibsbunden. Derved skabtes en Sikring imod, at Sten eller Træstammer kunde rive Hul i Skibs-

De første Baade var udhulede Træstammer.

En Barkkano, som den nu bruges i Troperne.

huden. — Hvor længe disse vidjeflettede Fartøjer har været i Brug, véd man ikke, men de er næppe gaaet „af Mode“, fordi de var upraktiske; langt snarere ligger Aarsagen deri, at der ikke kunde skaffes de 30—40 Huder til at beklæde et større Fartøj med, som var nødvendige; paa Rejserne rundt i Farvandet er det vel ogsaa hændt, at Skindbunden er blevet opslidt og har maattet erstattes med paasyede Træflader. Paa denne Maade er „Yderhuden“ erstattet helt af paasyede Træflader, som paa *Alsbaaden*. Træet har ogsaa den Fordel, at det kan tillade, at Baaden slæbes i Land uden at være forsynet med Slædekøl, denne falder bort, idet dog en Tid de dobbelte Stævne bibeholdes, som i Baaden fra Als. Det var som bekendt i Aarene 1921—22, at denne Baad blev fremdraget i Hjortespringkobbelt Mose. Dele af Fartøjet er udstillet paa Nationalmuseet.

Med *Alsbaaden* som Forbillede byggede Kusk Jensen for et Par Aar siden et Fartøj, en Model i $\frac{1}{12}$ Størrelse, som viste sig i Besiddelse af udmærket Evne til at klare sig i Vandet. Og paa Grundlag af sine Erfaringer med denne Model, samt igennem Udregninger paa Basis af de svenske Helle-ristninger sammenfatter Kusk Jensen sit Syn paa Oldtidens nordiske Skibstyper, deres Anvendelighed og Benyttelse, saaledes:

„Der er ingen Tvivl om, at Oldtidens vidjeflettede Skibe kunde sejle baade over Østersøen og Kattegat og

maaske længere endnu i den gode Aarstid, og de var lette og grundgaaende nok til at fortsætte op igennem Floderne syd paa, fra Weichsel til Dniester eller Dvina til Dnepr; de maatte ganske vist slæbes eller rulles over Land et Stykke, eller sættes paa Hjul eller Ruller, men det vilde være muligt at foretage hele Rejser fra Skandinavien til Middehavet i det samme Fartøj. Et saadant

Handelstogt tog jo lang Tid, og Sikkerheden beroede vel mest paa, om Mandskabet var talrigt og stærkt nok til at værgе sig imod Overfald. Togtets Udbytte afhang af, hvor mange Varer der kunde føres med.“

I vor rekordgale Tid vilde det være god Sport, om en eller anden forsøgte at gøre vore Landsmænd i den fjerne Stenalder-Fortid et saadant Togt efter. Danske Spejdere arrangerede fornylig et „Budstikke“-Løb med et afrikansk Kohorn fra Skagen til København. Den Præstation var jo nok en fornøjelig Foraarspøg, men ret beset var det ingen større Indsats. Hvad om Spejderne tog sig for at bygge et Fartøj efter de gamle Maal, med de Gamles Redskaber og af det Materiale, de maatte klare sig med den Gang, for saa at gøre Turen fra Fjord og Vig, over Hav til fremmed Kyst; drog de saa videre, over Land og Vand, som Stenalderens Danske, til de naaede det samme fjerne Maal, vilde dét ikke være en Opgave at løse? At vise, at hvad de den Gang kunde, — det kan vi endnu. *Niels Grunnet.*

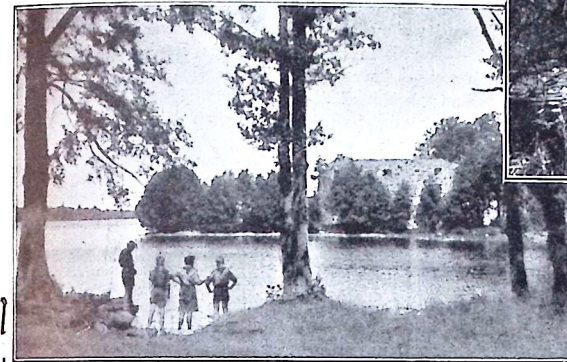
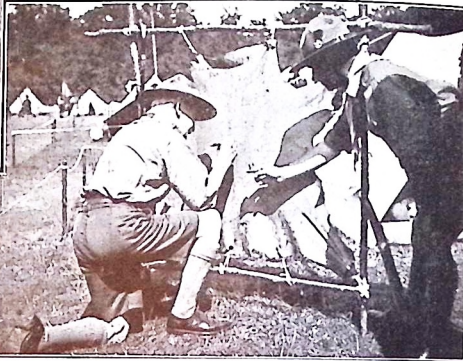
Grønlandsk Konebaad og Kajak.

SOMMERENS FOTOS

Billedet ovenover viser Korpsets Ulvekommissioner, Frk. Platou (Baleo), Korpsskolets Formand, Vieskoledirektor Sonne og Bestyrelsens Formand, Ove Holm, ved Egemose-Lejrens Indvielse. (fol. O. H. Thomsen.)

Til højre herfor skriver Verdensspejderchefen sit Navn paa Glemternes Skind i den hollandske Nationallejr. Til højre paa Billedet ses Glemternes Forer Johs. Andersen.

Ovenfor: Skovdam med Aakander. (fol. M. Cold.)

Til venstre: Frederiksværk Trop ved Kronoberg Ruin i Småland. (fol. Aage Jorgensen, Præmie.)

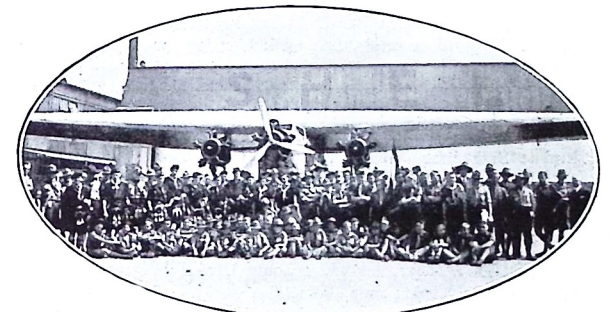

1. Valby paa Vandring. (fol. Edv. Pio Jensen.)

En smuk Kanal i den gamle hollandske By Alkmaar.

Præsidenten for de hollandske Spejdere, Prins Heinrich, den hollandske Prinsgemal, i Lejren ved Haag

Mange Nationers Spejdere i Lufthavnen i Rotterdam.

Hollands Spejderchef, Admiral Rambonnet, Baden-Powell og Lektor Østergaard paa Vej gennem Glemternes Lejr.

Fæstningsruin ved Båhus. (fol. Borge Næsted.)

Viared Søen ved Borås. Læg Mærke til de smukke Skyer. (fol. B. Næsted.)

Spejdere ved Götälven. (fol. B. Næsted.)

Aalholm Slotsgrav. (fol. Erik Obelitz.)

Solnedgang over Viared Søen. (fol. Borge Næsted.)

DANNYS FLOK

Oversat af Aage Jørgensen.

(Fortsat).

Saa strakte Mowgli Armene ud og gabede lige i Synet paa Raadsforsamlingen; men hans unge, smidige Legeme viste i hver Linje, at han var rasende af Sorg og Vrede, nu da han vidste, at Ulvene hadede ham. (Anthea, der sad i Skygge, holdt Vejret — det var et spændende Øjeblik, og Mowglis Fordyben sig i Rollen fik én til at glemme de andre optrædendes Latterlighed).

„Hor efter,“ raabte Mowgli. „Der er ingen Brug for denne Hundesnak. I har fortalt mig saa ofte i Aften, at jeg er et Menneske, at jeg føler, Eders Ord er sande. Saa nu kalder jeg jer ikke mere Brødre, men Hunde, som en Mand vilde gøre.“

Den skælvende, lille Skikkelse vendte sig om og kastede et Blik fuldt af Foragt paa de sammenkrøbne Skikkelser i Mørket.

„Hvad I vil gøre, og hvad I ikke vil gøre, skal I ikke fortælle. Det er mig, der træffer Afgørelsen, og for at vi kan se det tydeligere, saa har jeg, Mennesket“ — Michaels Stemme lød gennem Hall'en i Toner, der endog betog Ulvene — „bragt en Del af den røde Blomst.“

Han greb en lang Gren og rodede op i de brændende Træstykker, saa de glødende Gnister fór omkring og laa og brændte udenfor Kaminen. (Anthea fór halvt frem, men Dicks Haand holdt hende tilbage). Mowgli stak Kæppen i Ilden og svingede den saa over sit Hoved mellem de sammenkrøbne Ulve. Ulveungerne havde ganske glemt deres Rolle; de iagtto — som fortryllede — Michael og glemte at tale.

„Du er Herren!“ lød henne fra Døren en dyb Stemme, der talte for Bagheera, „red Akela fra Døden. Han har altid været din Ven.“

„Godt,“ sagde Mowgli og saa sig om i Kredsen. „Jeg ser, at I er Hunde. Jeg gaar fra jer til mit eget Folk, hvis det er mit Folk. Junglen er lukket for mig, og jeg vil glemme jeres Tale og jeres Kammeratskab; men jeg vil være mere barmhjerterig, end I er. Fordi jeg var jeres Broder i alt andet end i Blodet, lover jeg, at naar jeg bliver Menneske blandt Mennesker, vil jeg ikke forraade jer til Mennesker, som I har forraadt mig.“ Han slog i Ilden, og Gnisterne fór omkring. Hans

Stemme sænkedes og lød næsten halvkvalt. „Der skal ikke være Krig mellem nogle af os og Flokken. Men“ — og dette pludselige vrede Raab skræmte Ulvene — „der er en Gæld at betale, før jeg gaar.“ Han gik hen til det Sted, hvor Tigerhovedet lyste frygteligt i Ildskæret, og greb det i Skægget. „Rejs dig, Hund! Rejs dig, naar en Mand taler, eller jeg vil stikke Ild i din Pels.“

Shere Khans Hoved faldt tilbage.

„Denne Kvægdræber“ — og Mowgli vendte tilbage til Kredsen, og Skæret fra Ilden viste Blincket i hans mørke Øjne. „Denne Kvægdræber,“ sagde han, „vil dræbe mig paa Raadsklippen, fordi han ikke dræbte mig, da jeg var Ulv. Saaledes og saaledes og saaledes slaar vi Hunde, naar vi er Mennesker. Rør saa meget som et Knurhaar, Lungri, og jeg stikker den røde Blomst ned i dit Gab. Han slog Shere Khan over Hovedet med Kæppen og et klynkende Skrig kom med skrækkelig Virkelighed fra det stribe Skind.

„Puh! Svedne Junglekat — gaa nu! Men husk, at naar jeg næste Gang kommer til Raadsklippen, som det sømmer sig en Mand, bliver det med Shere Khans Hud paa Hovedet. Akela kan leve videre, som det lyster ham! I vil ikke dræbe ham, fordi det ikke er min Vilje. Jeg tror heller ikke, at I vil sidde her længere, Halsende som om I var noget andet end Hunde, som jeg driver bort — saadan! Væk med jer!“

Og Mowgli slog til højre og venstre i Kredsen, og Ulvene fór i lutter Trang til at redde sig baglæns til de mørke Dele af Hall'en.

Til sidst var der kun Akela, Bagheera og to-tre Ulve tilbage. Saa begyndte den lille Skikkelse, der stod midt i Ildskæret, at falde sammen; Skuldrene sænkedes, Hovedet sank, saa Hagen faldt ned paa Brystet, Musklerne slappedes lempeligt, og to Suk afbrød Stilheden. I Skyggen stod Anthea med Taarer i Øjnene; hun maatte føle efter et Lommetørklæde i Dicks Lomme.

„Hvad er det! Hvad er det!“ lød en forknytt, sagte Stemme. „Jeg vil ikke forlade Junglen, og jeg véd ikke, hvad det skal betyde. Dør jeg, Bagheera?“

„Nej, lille Broder, det er kun Taarer, saaledes som Menneskene bruger det,“ sagde Bagheera. „Nu véd jeg, du er et Menneske og ikke længere en Menneskeunge. Junglen er sandelig lukket for dig i Fremtiden. Lad dem kun falde, Mowgli, det er kun Taarer.“

Saa satte Mowgli sig ned paa Kaminens Kant-

sten og græd, som skulde hans Hjerte briste. Saa rejste han sig.

„Nu,“ sagde han, „vil jeg gaa til Menneskene. men først maa jeg sige Farvel til min Mor.“ Han saa sig om efter Hulen, men Sceneskifterne havde flyttet den.

„Her,“ kom en Hvisken fra Mørket, og Michael gik ind i Skyggen; Anthea tog hans udstrakte Hænder og drog ham op paa Egetræsbænken. „I vil aldrig glemme mig?“ sagde han over Skulderne til Ulvene.

„Nej, aldrig saa længe vi kan følge et Spor,“ sagde Ulvene. Og Graabrør talte: „Kom til Foden af Højen, naar du bliver Mand, og vi vil tale til dig, og vi vil komme ned paa det dyrkede Land hos dig om Natten!“

„Kom snart“ (det var Dicks Stemme). „Oh, unge, lille Frø, kom snart igen.“

„Kom snart“ (Anthea spillede Moder Ulvs Rolle) „du min lille, nøgne Unge; thi, hør du Søn af et Menneske, jeg holdt af dig mere end af mine egne Unger!“

„Jeg skal bestemt komme,“ sagde Mowgli og gik tilbage i Ildskæret, saa stillede han sig i en sejrstolt Stilling, „og naar jeg kommer, er det for at lægge Shere Khans Skind paa Raadsklippen. Glem mig ikke! Bed dem i Junglen aldrig glemme mig!“

Og med et sidste Blik rundt i Kredsen gik Michael ud af Ildskæret og forsvandt ud i den mørke, lange Gang ved Siden af Hall'en.

(Fortsættes).

Fra Divisioner og Troppe.

Limfjordskolonnen

har i September holdt Stævne i Holstebro med Deltagelse fra Struer, Skive og Holstebro.

Formiddagens Terrænovelse blev vundet af de to Struertroppe.

Spejderfemkamp over 16 Aar blev vundet af Skive. Jens Nielsen, Skive, var bedste Mand. Under 16 Aar blev vundet af St. Jorgen, Holstebro. Holdløbet blev vundet af Skive (over 16) og 2. Struer (under 16).

Længdespring over 16: Holger Holm, Skive; under 16: Kaj Lund, Holstebro. 100 m over 16: Kaj Sørensen, Skive; under 16: Jens Schmidt, Holstebro. Højdespring over 16: Kjeld Jacobsen, Holstebro; under 16: Peder Arup, Holstebro.

Tovtrækningen blev vundet af 2 Struer.

Nørrejydske Division.

Turnering. I September Maaned afholdt Vendelbokolonnen sin aarlige Efteraarsturnering i Hals under Ledelse af Kolonnechefen, Pastor Skjerk. Turneringen, der havde vundet stor Tilslutning, overværedes af Divisionschefen, cand. jur. Utoft Hansen, Randers.

Kong Hans Trop. Denne nystiftede Aalborg-Trop afholdt den 7. Oktober en meget fornøjelig Tropsfest for et stort og taknemmeligt Publikum.

En Del lokale Kræfter og Troppens Spejdere opførte en munter Revy med mange morsomme Overraskelser, og Festen gav et pænt og tiltrængt Overskud til den nyoprettede Tropskasse.

Skipper Clements Trop, Aalborg. Troppen har haft saa stor Tilgang, at den nu har „lukket“ foreløbig. Den tæller 32 Spejdere, fordelt i 4 Patruljer, hvoraf den ene kaldes „de gamle Drenge Patrulje“. I denne Patrulje optages de ældre Spejdere, der ellers maa melde sig ud, da Troppen ikke ønsker en Roverafdeling. De er da lige stillet med de øvrige Spejdere, men maa møde, som deres Arbejde tillader det.

Patruljerne afholder et ugentligt Patruljemøde, Troppen et Møde og en Tur hver Maaned — øvrige Møder og Ture retter sig efter Forholdene. I Juli afholdt Troppen en Sommerlejr i 10 Dage. I August havde Troppen en Natur til Ollerup Bakker. De yngre slog Lejr, men Aspiranterne til 1. Kl. Proven fik udleveret en Kortskitse, og de gik derpaa 10 km i ukendt Terræn, hvoraf en stor Del Skov og i tykt Mørke.

For de nye Spejdere har der været et Par Dagsture med Øvelse af forskellig Art og særlig med Henblik paa Terrænkendskab. Patruljerne har ligeledes flittigt benyttet sig af det gode Vejr.

Troppens Lokale, „Sømkassen“, som Troppen nu har benyttet gennem sine 14 Aar, er blevet pudset op, og en Patrulje har haft travlt med at ordne et nyt Patruljelokale.

Til 1. November aabnes Troppens Bibliotek, og der vil blive gjort et Forsøg med at holde „aabent Hus“ for Spejderne en Gang om Maaned. Spejderne skal da samles under frie, kammeratlige Former, læse, spille, passiare o. s. v.

Af Efteraarets Program bemærkes en Vildmosetur og en Tur til Rold. Ældste Patrulje skal deltage i et Samariterkursus, som Kolonnen foranstalter ved Læge Sager.

Troppens Maanedblad, „Bavnen“, byttes gerne med andre Tropsblade.

I en Kolonnemarch for alle Byens Spejdere blev et af Troppens Hold Nr. 1 i sin Klasse. I de herværende Sportsklubbers Kolonnemarch i Sommer blev et Trops hold Nr. 2 i sin Klasse.

„De Unges Rubrik“, „Aalborg Stiftstidende“, afholdt den 9. Oktober en Kolonnemarch for Væbnere, grønne og gule Spejdere og Ulveunger. Der deltog ialt 70 Mand i 5-Mands-Hold. Marchen strakte sig over 10 og 16 km, og Holdene var inddelt i Aldersklasser. Ti Hold kom ind under den fastsatte Tid. De vindende Hold og deres Deltagere fik smukke Præmier, Standerplader og Udrustningsgenstande.

Brønderslev. Den nyoprettede Trop vil sammen med Pigespejderne afholde en Fest i November Maaned.

Divisionskorrespondenten.

SPEJDER JUL

Aarets smukkeste og
lodigste

JULEBLAD

Har du bestilt det?

LEGATETS Lejrpladser

KATTEHALELEJREN

Lejrleder: Forretningsfører Henning Bistrup, Helgolandsgade 4.

Beliggenhed: Øst for Ravnholt Skovs nordre Del.

Tilkørsel: København ad Lyngbyvej, over Birkerød til Hoveltegaard, ad Vejen S. V. igennem Hovelte By (Luserød) efter Byen mod Vest til Kattehaletale. Mod Nord langs Skoven til Mergelbanesporet, der begrænser Lejrarealet mod Nord, ca. 27 km.

Benyttes Vejen gennem Hareskoven til Bregnerød drejes her af mod Hovelte By, se ovenfor. Gaaende vil antagelig kunne fortsætte til Ravnholt og derefter følge Skovbrynet.

Station: Lillerød, ca. 3 km's Afstand.

Kort: Generalstabens 1:20000, „Birkerød“, Nr. 2929.

Hovedadgangen til Lejromraadet sker fra Øst-siden.

ALM. ORDENSREGLER

(gældende for Egemose- og Kattehaletalejrene).

Lejrlederen har den øverste Myndighed i alle Lejren vedrørende administrative Anliggender.

Lejromraadet stilles under Lejrdeltagernes og Besøgendes Beskyttelse.

Alt Fiskeri uden særlig Tilladelse — Badning i Søerne — Fældning, Skæring i og Afbarkning af Træerne — Forurening af Brøndvandet — Brug af Skydevaaben samt Anbringelse af Lejrbaal — Opvask- samt Nedgravning af Affald og Latrin udenfor de anviste Steder *er forbudt*.

Brændsel maa ikke opsamles paa Lejromraadet. Alt Brændsel skal tages fra Brændselsdepoterne.

Redningsmateriel, Baalpladser, Sportspladser, Latriner, Affaldsgruber, Vaskepladser og Brønd m. m. er angivet paa Lejrkortet.

Kogesteder og Affaldshuller kan udføres paa de enkelte Lejromraader. Ved Afbrydelse skal Affaldet overføres til Affaldsgruben, og Hullerne omhyggeligt tildækkes. Ildsteder skal omhyggeligt slukkes *med Vand*.

Al unødvendig Støj bør undgaaes i Tiden fra Kl. 23 til 7.

Bemærk den for Ulvene reserverede Lejrplads (se Lejrkortet).

Tilladelse til Afbenyttelse af Lejrpladserne skal forud indhentes hos Lejrlederne.

Alle Henvendelser, Klager m. m. vedrørende Lejrpladserne fremsendes til Distriktschefen igennem Lejrlederne.

H. Schwäbel.

Nu tuder Uglerne

Woodcraftmanden melder —

„Uhu—u—uh“ i disse Novembernætter tuder Uglen mere end nogensinde ellers, og Skovens Ekko giver dens langtrukne Udfordring tilbage „uhu—u—uh“! Og alle de andre Hylere indenfor Hørevide svarer.

Det er let at kalde en Ugle til sig ved at eftergøre dens Skrig med Stemmen eller med en hul Fløjten, som man kan danne ved at blæse ud gennem Hænderne. Drengene paa Landet laver Fløjter af hule Pile- eller Hyldegrene ved at lukke for den ene Ende og lave et Hul her samt nogle smaa Huller, som kan dækkes med Fingrene.

Hvis der ikke er nogen Ugle, som svarer, vil Efterligningen af dens Stemme faa alle Kragefuglene i Skoven til at skrigge op, og de vil flokkes om den kaldendes Skjulested. De bliver endnu mere ophidsede, hvis han har forsynet sig med en udstoppet Ugle og har sat den op paa en Gren.

Det er nemlig en anerkendt Sport for alle Slags Skovfugle at overfalde en Ugle, hvis den viser sig om Dagen.

Derfor vil en Efterligning af dens Skrig være sikker paa at tiltrække sig Opmærksomhed, hvis det høres om Dagen, og om Aftenen kan det ofte bringe Uglen selv næsten inden for Haands Rækkevidde.

Københavns Distrikt synger!

Husker I den lille Canon, som var Indledningen til vor første Sangaften i Foraaret? Kan I høre den for jer endnu? Kan I høre det brusende Hav af Stemmer, som brodes mod Loft og Vægge, da vi satte alle fire Stemmer i paa een Gang? — Vil I være med igen? Vil I være med til at ramme en Pæl igennem den Misforstaaelse, at danske Drengene ikke kan synge — og ikke bryder sig om at synge?

Saa mød op igen til Københavns Distriktets tredje Sangaften: Torsdag den 24. November Kl. 19 i Foreningen af 1860 (Nørrevold 90). Der medbringes 25 Øre til Dækning af Udgifterne.

Vi har i Sinde at oprette et fast Forsangerkor. Vi skal dertil bruge 15—20 Spejdere paa 12—14 Aar. Der bliver Tale om ca. 2 Prøver til hver Sangaften eller ca. 6 Gange i Vinterens Løb. Det er da til at overkomme. De af jer, der har Lyst til at være med, kan møde *Onsdag den 9. November Kl. 19* i Dahls Kælder (Flagfabriken, Gl. Torv 24), hvor Udvælgelsen af Koret foregaar.

Aug. Hoffding.

To Spejdere fra en London-Trop oplevede for nylig et Eventyr. Sammen med Resten af Troppen var de ude paa en Skattejagt, hvor det gjaldt om hurtigst muligt at finde: En Sporvognsbillet til en bestemt Linie, et Penny-stykke fra 1928, et Blad af en Platan, en Kvist af et stedsegrønt Træ, en tom Konserverdaase og et Stykke Kalk. Næppe var de to Dreng imidlertid startet, før de hørte en gammel Dame skrike: „Stop Tyven!“, og i det samme løb en ung Mand forbi dem med en Dametaske under Armen. Spejderne styrtede efter ham, og det lykkedes dem at fange Tyven, som satte sig voldsomt til Modværg. Han maatte dog aflevere Tasken, — men derefter lykkedes det ham desværre at flygte. Tasken blev givet tilbage til den gamle Dame, som var henrykt, og som tilbød Spejderne en Pengebelønning. Men selvfølgelig modtog de ikke Belønning for deres good-turn.

Bernhard Shaw holdt for nogen Tid siden en Tale til en Del Spejdere, der havde været ude paa en Konkurrence-Hike. Han udtalte, at han ved at læse deres Dagbøger igen havde lagt Mærke til, at de fleste havde bedt om Lov til at slaa deres Telte op for at overnatte i dem om Natten. Den Slags kunde ikke betale sig. De skulde aldrig skamme sig for at gøre, som han gjorde, da han var Dreng, nemlig bede om at faa Lov at sove inde i Huset, — og var der ingen hjemme, skulde de bare gaa ind og gøre sig det behageligt. For selvfølgelig vilde Folk ogsaa bespise dem. Hvor meget han mente af dette, skal vi lade være usagt, men da han samme Aften kom til sit Hus, fandt han en Spejdertrop, der ifølge hans egen Anvisning bad ham om Mad og Logis, — og da han traadte indenfor, blev han modtaget af en Del ældre Spejdere, der allerede havde gjort sig Livet behageligt. Ingen gik lettere ind paa Spøgen end han selv.

Man er for Tiden i Færd med ved Chicago at bygge et Taarn, som skal blive den højeste Bygning i Verden. Taarnet bliver dobbelt saa højt som Eiffeltaarnet eller 629 Meter. Det skal tjene som Vartegn for Verdensudstillingen til næste Sommer, og det koster 12 Millioner Kroner.

I Paris har man nu bestemt sig til at oprette et Hundehjem efter engelsk Mønster. — I 1898 vedtog man i Frankrig en Lov, der gik ud paa, at alle Hunde, der blev fundet herreløse paa Gaderne, skulde dræbes, hvis Ejeren ikke meldte sig inden 24 Timer. I de næsten tredive Aar, der fulgte, blev saa et umaadeligt Antal Hunde dræbt i Henhold til denne Paragraf; men for halvtredie Aar siden forandredes Loven til, at alle paa Gaden fundne herreløse Hunde skal sælges i Stedet for at skydes. Resultatet heraf blev, at alle disse Hitt-Hunde i Stedet for at være til Udgift for Statskassen tjente mange Penge ind til den. Sidste Aar indbragte de saaledes ikke mindre end 200,000 Francs, og det er disse Midler, der nu sætter Paris i Stand til at blive endnu mere hundevenlig og bygge et helt Hjem for herreløse Hunde.

I Shani i Kina findes der efter en omtrentlig Beregning saa store Mængder Stenkul, at der er nok til hele Verdens Forbrug i de næste 2000 Aar.

I Palæstinas Ørkenener har man maalt en Temperatur af 95° Celsius.

Tennis er et meget gammelt Spil. Det stammer fra det 13. Aarhundrede. I Begyndelsen brugte man ikke Ketscher eller Boldtræ, men man slog med Haanden direkte til Bolden.

Tyske og danske Spejdere i Kattehal-Lejren.
(Hans John fot).

Redaktøren siger—

Det er nu saa smaa ved at blive Vinter, Af-
tenerne er lange, og man faar Lyst til at
læse en god Bog. Forlagene kappes ogsaa
om at udsende fristende Bøger for unge og gamle.

Her skal jeg omtale nogle af de mange Bøger,
jeg har faaet tilsendt:

DICK DOUGLAS: *En Spejder i Storbjornens
Land.* (Gyldendal. Kr. 2,75 hft. Kr. 3,50 kart.).

I 1928 deltog 3 amerikanske Spejdere i Martin
Johnsons store Afrika-Ekspedition, hvor de ople-
vede Masser af Eventyr. De skrev i Fællesskab
en morsom Bog om Færden. I 1930 var en af
Spejderne paa en Tur til det nordligste Alaska,
hvor Verdens største brune Bjørne findes. Ogsaa
her var han ude for meget spændende Oplevelser.
Han deltog ogsaa i en Hvalfangst og strandede
paa en øde Ø. Det hele har han fortalt i oven-
staaende Bog. Den er læseværdig, ikke mindst
fordi Eventyret er virkeligt.

DERIC NUSBAUM: *Blandt Indianere og Klip-
peboliger.* (Gyldendal. Kr. 2,75 hft. 3,50 kart.).

I det sydvestlige Hjørne af Staten Colorado i
De forenede Stater findes nogle af de bedst beva-
rede Klippeboliger, bygget i forhistorisk Tid, an-
tagelig for 2—3000 Aar siden af de nulevende
Pueblo-Indianeres Forfædre. Et Areal paa ca.
200 Kvadratkilometer blev i 1906 fredet som Na-
tionalpark under Navnet Mesa Verde. De største
af de Ruiner, der findes her, indeholder 120—150
Rum i indtil tre Etagers. Mange af Ruinerne er
endnu ikke udgravet.

En amerikansk Dreng har haft Lejlighed til
at deltage i nogle meget interessante, arkæologi-
ske Undersøgelser i Hulerne. Han fortæller om
sine Oplevelser i Bogen paa en Maade, som vil
more alle Drengene.

*

Paa Hasselbalchs Forlag er ogsaa udkommet
nogle fornøjelige Drengbøger, nemlig:

TORRY GREDSTED: *Eventyrblod.*

Det er en gammel og udmærket Fortælling,
som Drengene, der nu er voksne Mænd, har slugt.
Længe har den været udsolgt og det varer sik-
kert kun kort Tid, inden den igen er det.

Den handler om to Drengene, som flygter hjem-
me fra for at slutte sig til en Cirkus, noget de
kommer til at fortryde. Det hele ender imidlertid
godt, efter at de har oplevet mange eventyrlige
Ting — blandt andet en Kamp med en vild Tiger.

JØRGEN BRUN: *Tonys Ferie.*

En Sommerferiehistorie af den sædvanlige Slags.
Udmærket for Drengene i 8—12 Aars Alderen.

Den bedste af Efteraarets Bøger er imidler-
tid den berømte DR. KNUD RASMUS-
SENS „Den store Slæderejse“, som er ud-
kommet i Gyldendals „Safari-Serie“. Knud Ras-
mussen skriver saaledes i Forordet:

„Jeg velsigner af Hjertet den Skæbne, der har
ladet mig fødes i en Tid, hvor Polarforskning
med Hundeslæde endnu ikke var forældet. Thi
alle vore Oplevelser ligger jo netop i de mange
Lejres Sødme og Afveksling og de mange Opholds
Anledning til at lære; og for anden Gang ser jeg
tydeligt for mig det lille Slædespors Linie gen-
nem den hvide Sne. Og da vælder en varm Følelse
op i mig i en Tak til alle vore taalmodige og nøj-
somme Hunde. Vi havde slidt sammen, som kun
levende Væsener kan hjælpes ad, snart i Kamp
mod Skrueisens Uføre, snart i Fangstrejsernes
vilde Fart, glædest dog, naar vi sultne og
skrumpne af Kødlyst fik fjerne Bopladser i Sigte
med Lugt af ukendt Folk! Og paa disse Oplevel-
ser skal denne Beretning bygges op, idet vi øser
af de fremmede Landes og Menneskers Overflod.“

Det er en herlig Bog, som enhver Naturelsker
og sportsinteresseret ung Mand bør være lyk-
kelig ved at eje.

Frivilligt Drengeforbund.

Det første rigtige Drengkorps i Danmark,
F. D. F., fyldte i Oktober Maaned 30 Aar. For-
bundet er stadigt blomstrende og tæller ca. 12,000
Mand. Det Danske Spejderkorps har sendt hjer-
telige Lykønskninger i Anledning af den ærvær-
dige Fødselsdag.

Spejderjul.

Atter i Aar udgiver Korpsset sammen med K.
F. U. M.-Spejderne Julehæftet „Spejderjul“.

Hæftet fremtræder med en flerfarvet Forside,
og indeholder mange gode Historier samt et Spej-
derspil som Tillæg. Hæftet indeholder bl. a. „Paa
Trawlerfærd over Atlanten“ af Forfatteren Knud
Holmboe. „Den rigtige Nisse“ af Magister Elle-
kilde. Tekst og Fotografier „Fremmedbesøg i
Danmark“ af K. de Cros Dich. Historier af For-
fatteren Peter Tutein, Einar Petersen, Knud Hee
Andersen, samt „Tegneren Lord Baden-Powell“
af Tegneren Jensenius og flere. Forsiden af Axel
Mathiesen.

Salgsprisen er som sædvanlig Kr. 1,00, hvoraf
Troppen faar 30 pCt. Hæftet foreligger færdigt
omkring den 15. November.

Med Spejderhilsen!

Tage.

Det hemmelighedsfulde Signal

Af Niels Meyn.

8. Kapitel.

Den store Opdagelse.

„Jeg har fundet den rigtige Retning,“ sagde Karl, „se bare her.“ Han lagde et Generalstabskort paa Bordet. „Jeg fik et Signal, og Apparatet virkede, som det skulde. Jeg havde Kompasset parat. Jeg forstod selvfølgelig ikke et eneste Muk af det, der blev meddelt; men det var den sædvanlige, mystiske Kode, som Hr. Frobenius ikke engang kan tyde.“

Poul nikkede. Han og Karl havde haft en meget alvorlig Samtale, efter at Karl var kommet tilbage fra Efteraarsferien. Poul forklarede, hvad der var foregaaet mellem ham og Politimanden.

„Han var ikke længe om at konstatere, at jeg ikke havde noget at gøre med Tyveknægten,“ sagde han, „og saa tog han med mig hjem og gik med herop paa Laboratoriet. Jeg var jo nødt til at forklare ham, hvad jeg havde for. Han spurgte om Grunden til, at jeg gik og snusede derude ved Aaen mellem Sivene.“

Og saa spurgte han pludselig, hvorfor jeg ikke havde givet mig tilkende, den Gang jeg ringede til Politiet og fortalte, at man vilde smugle endnu engang. Jeg blev overrumplet, og han smilte, da jeg indrømmede, at det var mig. Men saa maatte jeg jo ogsaa ud med, hvordan jeg havde faaet det hele at vide, og hvordan vi havde opfanget de hemmelighedsfulde Signaler.

Men han rystede paa Hovedet, da jeg sagde ham, at vi havde fundet en Metode, som kunde skaffe os at vide, hvorfra Signalerne kom. Det mente han, var lidt for fantastisk. Tilsidst lovede han, at ingen af os skulde blive blandet ind i Sagen. Og han bad mig meddele ham, hvis vi modtog flere Meddelelser. Men det gør vi jo ikke. Jeg er overbevist om, at de har opdaget, at man har opsnappet deres Depecher og tydet dem. Her skal du forresten se.“ Han lagde en Avis paa Bordet foran Karl.

Det var en lang Artikel om, hvordan det var lykkedes Politiet efter et ihærdigt Arbejde at fange en meget farlig Indbrudstyv kaldet Charles Brækjern. Han var en af de haardeste Benægttere, men heldigvis greb man ham paa fersk Gerning, da han var ude for at hente en hel Sæk fuld af Tyvekoster, som skrev sig fra en Række Indbrud, han var mistænkt for.

Der stod intet om Smugleraffærerne i denne Forbindelse; men et andet Sted i Bladet fandtes en lang Artikel, hvori man angreb Politiets Arbejde i de forskellige Smuglerisager. Hvad hjalp

det, at man af og til fik fat i en Vognladning Spiritusdunke og arresterede et Par Hjælpere, naar man ikke kunde faa fat i Hovedmanden.

Man kunde være overbevist om, at der bag ved stod en eller anden kendt Forretningsmand, som arrangerede det hele gennem Hjælpere og Hjælperes Hjælpere.

„Det er hans Signaler, vi har modtaget,“ sagde Poul. „Det kan du være sikker paa, og nu har vi altsaa Haab om at kunne finde, hvor han har sin Hule. Han sidder der som en Edderkop i sit Spind og har sine Traade ude i alle Retninger. Se nu her.“

Poul tog et Kort over Sjælland frem. „Her har vi Kobenhavn, og her ligger Fabriken.“ Han viste med en Blyant, hvor han havde sat et lille Kryds, „og her har vi Kompaslinjen Nord Syd. Du kan se den lange Streg dér. Den anden Linje, som jeg har trukket op med rødt Blæk, angiver Retningen, som efter vor Maalemetode paa Bølgefangeren skal vise hen mod Stedet, hvor man udsender Meddelelserne. Lad os saa sammenligne.“

Karl havde ogsaa haft et Kort med. Og nede paa Gaarden ved Næstved havde han anstillet sine Forsøg. Paa hans Kort var der ligeledes tegnet en Linje, der gik omtrent i Retningen Nord Syd, men en lille Smule mod Nordost. Linjen paa Pouls Kort gik derimod i nordvestlig Retning. Da Karls Linje blev tegnet ind paa Pouls Kort, viste det sig, at de to Linjer skar hinanden oppe i den vestlige Del af Nordsjælland i Egnen Vest for Arresø.

Det var spændende. Nu skulde Pouls Opfindelse maaske faa praktisk Betydning.

Har du bestilt

SPEJDERJUL

hos din Tropsfører?
Ellers gør det nu!

Pris Kr. 1,—

„Han holder altsaa ikke engang til i København,“ sagde Karl overrasket.

„Nu maa vi altsaa op til Nordsjælland.“ Poul hentede en Togliste fra en Skuffe. „Det havde været dejligt at tage derop paa Cykle, men vi skal have Apparaterne med. Vor Metode er jo ikke saa nøjagtig, at vi kan haabe paa, at Skæringspunktet paa vore Linjer paa Kortet nøjagtigt ligger dér, hvor Afsenderen befinder sig. Men naar vi kommer derop, saa maa vi slæbe vore Bølgefangere ud i Hegnet eller Heden og Moserne. Naar vi er nærmere, kan vi lettere faa et bedre Resultat. Halloj, hvad er det?“

Viseren paa Bølgefangeren begyndte at dirre, og samtidig skratte det i Højttaleren. „Det er den sædvanlige Bølgelængde,“ erklærede Karl. „Bare vi dog kunde tyde Koden.“

Man skulde næsten tro, at Skæbnen for en Gangs Skyld hørte et oprigtigt Ønske. Det var en dyb Stemme, som talte med en let fremmed Akcent. „I kan godt spare jer al den Ulejlighed, mine unge Venner,“ lød det. „Det er meget flinkt, det I laver, men andet end Legetøj er det ikke.“ Saa lød en høj Latter, og der blev igen stille.

De to Drengene saa paa hinanden. „Han maa kende os,“ sagde Poul harmfuldt.

„Hvorfor maa han det,“ bemærkede Karl mere besindigt. „Han har mærket, at man paa en eller anden Maade har opsnappet nogle af hans Meddelelser, det er jo netop derfor, han har anvendt den nye Kode, som ikke er til at tyde. Hans Bemærkning om, at vort Apparat kun er Legetøj,

viser netop, at han ikke aner, hvor skæbnsvangert det i Virkeligheden kan blive for ham.“

„Jamen han sagde jo udtrykkelig „mine unge Venner“,“ indvendte Poul, „han véd altsaa, at vi ikke er voksne.“

Karl trak paa Skulderen. „Det er ikke saa svært at tænke sig, at det maa være Amatører, som har faaet Signalerne paa de korte Bølger, og Hovedparten af Radioamatører er jo netop ganske unge Mennesker som vi to. Nu skal han faa at mærke, at vi forstaar os paa Radio, og at det ikke er Legetøj.“

Der var heldigvis nogle Dage endnu af Efteraarsferien, og til alt Held var Pouls Fader og Moder rejst til Aarhus for at deltage i en Festlighed. Karl havde jo faaet Lov til at tage ud, saa der var ikke noget, der kunde hindre, at de tog af Sted samme Eftermiddag. De kunde naa Toget til Hillerød, og der var kun seks Minutters Ophold, til Frederiksværkbanen kørte videre derfra.

Radioapparaterne blev pakket ned, Poul tømte sin Sparebøsse, hvor han havde femten Kroner. Karl havde faaet Penge af sin Fader til at holde Ferie for, saa Drengene var ligefrem velbeslaaede, da de lidt efter trak Cyklerne ud af Skuret og kørte til Banegaarden.

Der var god Tid, til Toget gik. Poul bad Karl sørge for Cyklerne, medens han selv gik hen for at telefonere. Han syntes, han burde meddele Politimanden, at den hemmelighedsfulde Smuglerchef formodedes at opholde sig oppe ved Tisvilde eller Asserbo.

Opdageren kom til Telefonen, og han hørte opmærksomt paa, hvad Poul forklarede. „Det kan jo være, at du har Ret,“ sagde han, „ring mig op straks, hvis I virkelig faar et Resultat.“

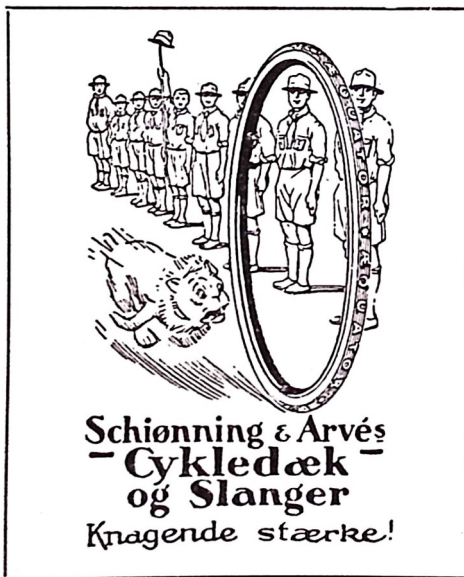
Det kunde jo have været mere opmuntrende, men Poul trøstede sig med, at Triumfen vilde blive saa meget større, hvis der virkelig kom et Resultat. Forresten tvivlede han ikke et eneste Øjeblik om, at der nok skulde komme en Overraskelse.

Da de skiftede Tog i Hillerød, lagde de Mærke til en lille, tynd, ældre Herre, som trods det milde Vejr var i Pels. Han havde graasprængt, kortstudset Overskæg og bar runde Hornbriller.

Han kom ud fra en af de smaa anden Klassers Kupéer og gik hurtigt over til det andet Tog, hvor han steg op i Salonvognen. Togføreren skyndte sig at aabne Døren for ham og rakte hans Haandtaske op til ham; saa tog han ærbødigt til Kasketten.

„Det var aabenbart en kendt Personlighed,“ sagde Poul, da han og Karl sad i deres Kupé, medens Motortoget satte Farten op. „Saa du den kostbare Pels, han havde paa?“

Saa blev der ikke talt mere om den Sag. Det var heldigvis et af de gennemgaaende Tog, saa

knappt tre Kvarter efter var man naaet til Frederiksværk. Medens de to Drengene stod og ventede paa at faa Cyklerne udliveret, saa de den elegante Herre komme ud. Han saa sig om og havde en gnaven Mine paa. Men saa svingede en stor, lukket Bil op foran Stationen. En høj, bredskuldret Mand i Chaufføruniform sprang ud og aabnede Døren.

„De plejer at være mere præcis, Hansen,“ sagde den lille, ældre Herre. „De véd, jeg holder ikke af at vente.“

„Jeg beder Doktoren meget undskylde,“ svarede Chaufføren, „men der var gaaet et Hjul af en Lastvogn, som stod paatørs og spærrede Vejen.“

„De maa tage den Slags med i Beregning,“ lød det strengt, „jeg vil ikke vente.“ Han steg ind i Bilen. Chaufføren lukkede Døren og gik bag om Vognen; idet han drejede omkring Hjørnet, gjorde han en Bevægelse med den ene Skulder, akkurat som om hans Seler var gledet ned og skulde hales paa Plads.

Poul lagde Mærke til det, han glemte rent at tage imod Cyklen, som blev kørt frem til ham. „Karl,“ sagde han, „jeg syntes, jeg kendte Stemmen igen. Jeg var ikke helt sikker paa det, men nu saa jeg ham gøre den mærkelige Bevægelse med den ene Skulder.“

„Hvem — den ældre Herre i Pelsen?“ spurgte Karl.

„Nej, Chaufføren,“ sagde Poul ivrigt, „jeg er aldeles sikker paa, at det er ham. Manden med det falske, sorte Skæg. Han, som slog Tolderen ned og slap bort i Motorbaaden.“

„Hvis du virkelig har Ret,“ sagde Karl, „saa er vi paa det rigtige Spor. Jeg hørte, at den lille Herre blev kaldt for Doktor.“ Han vendte sig mod Portøren. „Véd De, hvem den Herre var, som kørte bort i Bilen?“

„Naa, ham i Pelsen,“ lød Svaret. „Han hedder Simonsen.“

„Er han Læge?“ spurgte Poul.

„Nej, han er Doktor i dette hersens Samfundsvidenskab. Polit hedder det vist,“ oplyste Portøren. „Han har et Landsted ovre paa Kasse-mose Oredrev. Det er en gammel Gaard, som han har købt for et Par Aar siden og helt ladet bygge om. Han er knagende rig. Han er vist Medindehaver af en eller anden Storforretning inde i København. Men han bor meget tit herude.“

„Kasse-mose, hvor ligger det?“ spurgte Poul.

„Det er en fem Kilometer herfra ud ad Hel-singevejen,“ lød Svaret, „lige ud for den gamle Sandkro ved Asserbo Slotsruin.“

„Tak,“ sagde Poul, og saa spændte de Bagagen fast bag paa Cyklerne og spurtede ud gennem Frederiksværk og videre nordpaa. „Vi har haft mægtigt Held med os,“ sagde Poul ivrigt, „Stedet, hvor de to Linjer paa Kortet løber sammen, er

FRIMÆRKER

Køb! Salg! Bytte!

Forlang Udvalg, som sendes overalt. Meld Dem ind i min Cirkulationsklub eller forlang Cirkulære og læs, hvilke Fordele, Klubben byder paa.

JOHN GOTH

Klosterstræde 15. —: Telef. Byen 1945 x.

Husk Nummer 15!

PERSSENS
CLICHÉ-ANSTALT
BREDGADE 25 OP. E. (STANNÆ PASSAGE)
PALE 2646

Bagermester Hans Nielsen

anbefaler sig med 1. Kl. Varer indenfor Konditori og Bageri.

Tlf. Ryvang 750. Lyngbyvej 41.

Den billige

LÆDERHANDEL

Nyborggade 6 (Strandvej 4)

Det bedste Læder. — Den billigste Pris.

Bedste Knastræ fra Fyns Sukkervarefabrik

Frederiksborgvej 59. — Tlf. C. 9742.

C. JACOBSEN's EFTFLG.

Nansengade 73, v. Frederiksborg. Tlf. Byen 7873.

Husflidsværktøj i største Udvalg.

Billigste Priser.

DENATURERET SPIRIT
TIL KOGEBRUG.
DANSK SPIRIT-CENTRAL.

netop den Landejendom, hvor Manden, som vi mistænker for at være den samme som ham i Smugleraffæren, holder til."

"Ja, og dér har vi Sandkroen," Karl pegede paa de lange gule Bygninger. De fik uden Vanskelighed et pænt Værelse til en rimelig Pris. Det var allerede ved at skumre, og medens de sad i den gamle Slyngestue og spiste, spurgte de Tjeneren ud. Nu behøvede de jo ikke engang at foretage det besværlige Arbejde med at slæbe rundt med Apparaterne. Hvis deres Formodning om, at Chaufføren virkelig var identisk med den brutale Smugler, var rigtig, saa gjaldt det blot om at faa snuset forskelligt op om ham og hans Herre. Hvis den lille, graahaarede Doktor da var med i Sagen.

Af Tjeneren paa Kroen fik de at vide, at Doktorens Ejendom hed Asserbo-Lund, og at der var megen Mystik om Stedet. Selve Hovedbygningen var bygget om, men de gamle Mure skulde have staaet der allerede fra Sandflugtens Dage og var meget gamle.

Man snakkede om hemmelige Rum og underjordiske Gange, men det var vel nok noget Vrøvl. Doktoren boede alene derude med Chaufføren, som udførte alt Slags Arbejde, og saa en ældre Pige, som lavede Maden. Han skrev vist paa en eller anden Bog, sagdes der.

Forresten kom der aldrig Folk fra Egnen paa Stedet, for hele den fem Tønder Land store Grund var indhegnet med Pigtraad, og alle Steder saa man Skilte med Adgang forbudt.

Forsynede med hver sin Lommelygte begav Karl og Poul sig ud paa Ekspedition, saa snart de var færdige med at spise. Det var helt mørkt nu, da de fulgte en smal Sti ud over Lyngen mellem de brune Bakker. Det blæste, og mørke. sønderrevne Skyer jog henover Himlen. Nu og da skinnede Maanen, saa de behøvede ikke at bruge Lommelygterne.

De naaede snart en bred Kørevej, som førte gennem en Port af Egetræ. Det var ikke svært at komme over Pigtraaden ved Siden af, og de saa da ogsaa straks et Skilt med „Adgang strengt forbudt". Men det tog de sig ikke af. Forude mellem Fyrre og Birke saa de et gult Lys. Dér laa dens store Hovedbygning med Straatag. De andre Huse tegnede sig svagt i Mørket rundt om.

Men netop som de to Drengene var naaet hen til Huset, hørte de Tuden fra et Bilhorn. Og en stor Luksusvogn kom kørende op mod Huset. Lygterne var blændede. To Mænd sprang ud, og Chaufføren kom ud fra Huset. Saa blev der baa-ret en hel Masse firkantede Kasser ind i Huset. Poul og Karl kunde se svagt Lys gennem Kældervinduene, og da de kikkede ned, oplagede de, at hele den ene Væg, som bestod af Tremmeskabe med Vinflasker, var lukket op paa Midten som to vældige Fløjdløre. Bag ved var der et mørkt Rum, og her var to Mænd og Chaufføren ved at stable Masser af Kasser op. Doktoren selv var ogsaa nede i Kælderen. Han talte Kasserne og nikkede tilfreds, og et Øjeblik efter blev Tremmeskabene lukkede tilbage paa Plads. Ingen vilde ane, at der bag disse Skabe med fine Vine laa et hemmeligt Depot.

De to Drengene brød sig ikke om at erfare mere. De skyndte sig tilbage; men da de omtrent havde naaet Porten, blev der pludselig tændt en Projektør paa Bilen, og de kom uventet ind i Lyskeglen. Der lød et Raab, og de hørte tunge Trin. Chaufføren havde opdaget dem og kom løbende.

Drengene forsvandt mellem Buskene og Lyn-gen, og de hørte Chaufførens og de to andre Mænds Stemmer. „Vi maa have fat i de to Fyre og se, hvad de har for?" sagde Chaufføren. Og jeg vil nødig være dem, naar jeg faar Klo i dem." Hans grove Stemme lød raa og skarp.

Poul og Karl krøb forsigtigt længere bort fra Vejen, medens Lyset fra en Lommelygte skar sig ind mellem Buskene. Den lyste paa Grenene lige over de to Drenges Hoveder, men de trykkede sig ned i Lyn-gen. Saa løb Forfølgkerne længere bort. Til alt Held havde de ingen Hund, ellers havde de to været leveret. Nu krøb de længere bort, og hørte de ophidsede Stemmer fjernere og fjernere. De kom ud i en Mose, men efter at være blevet vaade lige op til Knæene, naaede de over paa en Skovvej langs et Dige. En Time senere var de tilbage paa Kroen, hvor det var rart at kunne sidde og varme sig foran Pejsen.

Men senere igen, da de monterede det ene af Apparaterne paa Værelset, fik de en Skræk i Livet. Paa den sædvanlige Bølgelængde kom der en Meddelelse — akkurat som tidligere med en gebrokket Stemme: „I to Banditter, nu har vi Kik paa jer og vi véd, hvor I gemmer jer. Vent

SPEJDERURE
Armbrds. m/ Rem.
Ur og Glas kan ikke
gaa itu.
Pris 10 Kr. til Spejderen.
Leverandør til Raadhuset,
Kommunen, m. fl.

Missionshotellet „Frydenlund“
Gl. Kongevej 176. København V.
Telefon 8384.

J. H. HEDEMARK
Boghandel.
Vesterbrogade 20 - Telefon Central 5080.

Gyldendals Safari-Serie

Bøger om Rejser

Martin Johnson:

Congorilla:

Med en Karavane paa 7 Automobiler foretog Mr. og Mrs. Johnson en toaarsig Tønefilmsekspedition ind i det mørkeste Afrika for at filme Gorillaer og Dværgnegre. 6.75, m. Skindryg 11.75.

— Safari — Løver

To ilstr. Bøger om Ægteparret Johnsons Oplevelser i Løvernes Land for at fotografere vilde Dyr. à Kr. 6.75, m. Skindryg 11.75.

Alle Bøgerne er rigt illustrerede.

Alain Gerbault:

I Kutter Jorden rundt 7.50, m. Skindryg 12.50.

Danas Togt Jorden rundt 1928—30.

Af Professor Johannes Schmidt og Deltagerne i Ekspeditionen.

En Beretning om selve Rejsen, Arbejdet paa Søen og i Land, Oplevelserne mellem Fremmede og Landsmænd. Pris Kr. 9.75, indb. m. Skindryg 15.00.

Håkan Mörne:

De eventyrlige Veje. 7.50, m. Skindryg 12.50.

Knud Rasmussen:

Den store Slæderejse.

Fortælling om femte Thuleekspedition og Forfatterens 18.000 km lange Slæderejse i Canada og Alaska. 6.75, indb. m. Skindryg 11.75.

Charles A. Lindberg:

Vi — min Flyvemaskine og jeg. 7.50, m. Skindryg 12.50.

L. C. Dunsterville:

Stilks Erindringer. 6.75, m. Skindryg 11.75.

Richard E. Byrd:

Min Sydpolsfærd. 8.75, m. Skindryg 14.00.

Bernh. Kellermann:

Ad Persiens Karavanveje. 6.75, ib. m. Skindryg 11.75.

Erik Flensted Jensen:

Med Niels Bukh Jorden rundt.

En fortrinlig Skildring med en Rigdom af Billeder. Kr. 7.80, m. Skindryg 13.00.

G. M. Dyott:

Paa Meneskejagt i Junglen. 7.50, Skindryg 12.50.

Botved: København — Tokio—København.

8.50, m. Skindryg 13.50.

Frederick Burnham:

Fra Alaska til Kap. 7.50, m. Skindryg 12.50.

W. Beebe: Galapagos.

8.50, m. Skindryg 13.50.

Andréus Polarfærd.

Rigt illustr. Kr. 12.00.

Alle Bøgerne er i stort Format.

Den unge Mands Ønske-Serie

bare, til der bliver Ro, saa skal vi være hos jer. Den sorte Bande kan man ikke narre".

De to Drengene saa paa hinanden. Var det en tom Trusel, eller havde Banditterne virkelig Kik paa dem?

De forbavtede Værten ved at bede om et andet Værelse. Og saa fik de et paa første Sal. De barikaderede Døren og lukkede Vinduet omhyggeligt. Men til deres Lettelse kom der ingen. Det kostede dem en søvnløs Nat, og de var klare over, at de ikke mere kunde vove sig over til det mystiske Hus.

Ud paa Morgenstunden, inden det rigtig var lysnet, hørte de en Bil standse uden for Kroen,

og saa blev der banket haardt paa Døren. Var det Banditterne, som kom for at gøre Alvor af deres Trusler?

(Fortsættes)

Fyens-Løbet.

(Fortsat fra Side 9)

vore Strømper, hvorefter vi fik nogle at stoppe af Dommerne; jeg vil ikke haabe, det var deres egne, for de var skrappe. — Endelig var de færdige, og vi kunde spise vor Mad.

Præmieuddelingen fandt Sted ved det fælles Kaffe bord i Korinth Kro. Vor afholdte Divisionschef, Pastor Poulsen, foretog Præmieuddelingen.

Løbet blev vundet af 5. Odense Trop, Nr. 2 blev 1. Faaborg, Nr. 3 7. Odense Trop.

Præmien, en pragtfuld Skovmandsøks, der er skænket af Grosserer J. E. Rasmussen, Formand for Divisionsraadet, vandt vi for første Gang. Det er en Vandrepræmie, der skal vindes 3 Gange ialt, før den er Ejendom. Sidste Aar var vi Nr. 2, saa vi var stolte, da vi kunde aflevere Øksen til vor Tropsfører. Det var en glad Trop, der atter vendte Næsen hjem mod vor gamle By, en rigtig Tur og et Spejderminde rigere.

Roy.

Sælg

SPEJDERJUL

Tjen Penge til Tropskassen!

Tal med din Fører!
endnu i Dag ... !

Korpsets nye Sangbog

0,60 plus Porto.
(0,10 udenbys, 0,07 indenb.).
Faas paa Depoterne.

Ca. 550 Sider, mange
Illustrationer.
Kr. 1,00 plus Porto 0,25.
Faas paa Depoterne og
Korpskontoret.

0,50 plus Porto (0,10 uden-
bys, 0,07 indenbys).
Faas paa Depoterne og
Korpskontoret.

Fotograf EMIL CLAUSEN

Frederiksberggade 34

6 Kabinet i Mappe 7,50 Kr.

De forenede Præliminærkursus

Tidligere Døckers Kursus og Lang og Hjorths Kursus.
Daghold og Aftenhold til Præliminæreksamen.
Linnésgade 22. — Tlf. Byen 82 (Kl. 2¹/₄—3).
A. Nielsen-Lyngbye, Adjunkt.

Det danske Spejderkorps

Korpskontor:

Studiestræde 30, Tlf. Byen 8310.
Kontortid 12—17, Lørdag 12—14,
Mandag 12—17 og 19—21.
Giro 2284.

Officielle Depoter:

A/S. Lembeckes Friluftsudstyr.
(Spejder- og Lejrhuset) Nørregade 15, K.
A/S. Spejder Munderings-Magasinet,
Skindergade 27, K.

Spejdernes Magasin:

REDAKTION: Landsretssagfører Tage Carstensen,
Vestergade 26, K.

Nordisk Spejdersport: (Førerbladet)

REDAKTION: Lærer Aage Jørgensen, Realskolen,
Frederiksværk, Box 23.
Ekspedition: Korpskontoret.

TRYKKERI: Nørrebro Centraltrykkeri, N.

ANNONCEEXPEDITION: Carl Juel Helmarth,
Kalvebod Brygge 24. Telefon Byen 8630.